

Jerzy Korsak

Izba białostocka

Palestra 21/3-4(231-232), 116-118

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

emerytury 3 000 zł (łącznie z dopłatami z FSK);

2) wdrażania uchwały Prezydium NRA w sprawie pomocy i współpracy samorządu adwokackiego z adwokatami emerytami i rencistami;

3) poprawy warunków socjalnych (zwłaszcza leczenie uzdrowiskowe) adwokatów emerytów i rencistów oraz szerszego uwzględniania wniosków tej grupy kolegów przy rozdzielaniu skie-

rowań na leczenia sanatoryjne;

4) ustalenia zasad odpłatności za korzystanie przez adwokatów emerytów i rencistów z pobytu w DPTA w Grzegorzewicach na zasadach ulgowych przez wprowadzenie stosownych dopłat z funduszków rad adwokackich.

Na zebraniu zobowiązano Prezydium Komisji do wystąpienia z odpowiednio uzasadnionymi wnioskami do Prezydium NRA w sprawie realizacji wymienionych wyżej postulatów.

6.

Koleżeński gest

Adw. Alfred Samoliński wpłacił do kasy NRA kwotę 10.500 zł tytułem zwrotu zapomóg wyjątkowych, jakie otrzymał z FSK w 1962 r. Prezydium NRA przyjęło do wiadomości informację Skarbnika w tej sprawie, jak również wyrażone przez adw. A. Samolińskiego w piśmie z dnia 21.I.1977 r. podziękowanie na ręce Naczelnej Rady

Adwokackiej za udzieloną mu pomoc materialną w ciężkiej sytuacji, w jakiej się w swoim czasie znajdował.

Prezydium NRA złożyło adw. A. Samolińskiemu podziękowanie za jego koleżeńską postawę, która umożliwi skorzystanie z pomocy FSK innym kolegom będącym w trudnej sytuacji życiowej.

7

Analiza wykorzystania skierowań sanatoryjnych

Z przeprowadzonej analizy wydanych w 1976 r. skierowań do sanatoriów na leczenie uzdrowiskowe wynika, że Komisja Sanatoryjna przy NRA udzieliła tego rodzaju świadczeń w rozpatrywanym okresie: 87 adwokatom

zatrudnionym w zespołach adwokackich, 25 adwokatom emerytom, 5 adwokatom inwalidom, 2 aplikantom adwokackim i 29 członkom rodzin adwokatów. Łącznie udzielono 148 skierowań.

II. Z życia izb adwokackich

I z b a b i a ł o s t o c k a

1. Spotkanie członków RA w Białymstoku z kierownictwem sądów i prokuratur wojewódzkich oraz przed-

stawicielami wojewódzkich instancji partyjnych. Z inicjatywy Rady Adwokackiej w Białymstoku odbyło się w dniu 29 listopa-

da 1976 r. spotkanie członków białostockiego samorządu adwokackiego z kierownictwem sądów i prokuratur wojewódzkich trzech wchodzących w skład Izby województw: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego. W spotkaniu wzięli także udział przedstawiciele Komitetów Wojewódzkich PZPR wymienionych województw. Naczelną Radę Adwokacką reprezentował sekretarz NRA adw. Edmund Mazur.

Zebranych powitał dziekan Rady adw. Ireneusz Boliński, wskazując cel i charakter spotkania. Następnie zabrali głos wicedziekan RA adw. Stanisław Krassowski oraz sekretarz POP przy RA adw. Stanisław Skalmowski. W dyskusji poruszono zagadnienia dotyczące wzajemnych stosunków i współpracy między sądami, prokuraturą i adwokaturą. Podniesiono także problem konieczności jeszcze większego zaangażowania adwokatury białostockiej w życie polityczne i społeczne regionu. Zabierający głos przedstawiciele sądownictwa i prokuratury oraz instancji partyjnych wykazali w swych wystąpieniach duże zainteresowanie sprawami będącymi przedmiotem narady oraz znajomość problemów adwokatury.

Spotkanie upłynęło w atmosferze życzliwości i wzajemnego zrozumienia niełatwej pracy wszystkich trzech współczynników wymiaru sprawiedliwości.

2. Inauguracja Białostockiego Ośrodka Doskonalenia Zawodowego. Uchwałą RA w Białymstoku z dnia 20 grudnia 1976 r. powołane zostały z dniem 1 stycznia 1977 r. na terenie Izby białostockiej, trzy ośrodki doskonalenia zawodowego: w Elku — dla woj. suwalskiego, w Łomży — dla woj. łomżyńskiego i w Białymstoku — dla zespołów z terenu woj. białostockiego.

Zgodnie z zatwierdzonym programem szkolenia odbył się w dniu 10 lutego br. pierwszy inauguracyjny wykład Białostockiego Ośrodka Doskonalenia Zawodowego. Przedmiotem pierwszego szkolenia był referat wygłoszony przez sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Filcka na temat: „Wypowiedzenie warunków pracy i płacy”. Zarówno osoba prelegenta jak i ciekawa problematyka spotkania wpłynęły na dużą frekwencję kolegów adwokatów zarówno z obu zespołów białostockich jak i z zespołów adwokackich w Białymstoku Podlaskim i Sokółce.

3. Szkolenie aplikantów Izby białostockiej. Zgodnie z przyjętym planem szkolenia aplikantów adwokackich Izby białostockiej odbyło się w dniu 29 stycznia br. kolokwium dla aplikantów. Sprawdzeniem ich wiedzy objęto wszystkie przedmioty zawarte w programie szkolenia. Przystępujący do kolokwium aplikanci adwokaccy wykazali zadowalającą znajomość przyswojonego materiału szkoleniowego.

Również w ramach prowadzonego szkolenia aplikantów adwokackich zorganizowany został — dorocznym już zwyczajem — w dniu 12 lutego br. konkurs krasomówczy, do którego przystąpili wszyscy aplikanci adwokaccy Izby. Tematem pierwszej części konkursu była obrona Maćka Chełmickiego, głównego bohatera książki Jerzego Andrzejewskiego „Popiół i diament”. Za podstawę obrony przyjęto założenie, że bohater nie ginie, jak to wynika z treści książki, lecz zostaje ujęty i odpowiada w roku 1949 przed sądem za zabójstwo sekretarza PPR Szczuki. Poza tematem zasadniczym uczestnicy konkursu mieli ponadto obowiązek wygłoszenia (w drugiej części imprezy) pięciominutowego przemówienia okolicznościowego. Tematy do takiego przemówienia, przygotowane

przez kierownika szkolenia, losowane były przez uczestników bezpośrednio przed wystąpieniem. Celem tego rodzaju wystąpienia było sprawdzenie umiejętności a zarazem nauczenie młodych adeptów sztuki adwokackiej mówienia na dowolny temat, w ciągu ściśle określonego czasu.

Biorąc pod uwagę poziom obu wystąpień, pięcioosobowe jury konkursu pod przewodnictwem wicedziekana Rady Adwokackiej adw. Stanisława Krawskiego przyznało pierwszą nagrodę apl. adw. Witoldowi Neumanowi. Dru-

giej nagrody nie przyznano. Natomiast na trzecim miejscu sklasyfikowano *ex aequo* trzech uczestników konkursu aplikantów: Bożenę Grochowską, Bożenę Sawczenko i Tadeusza Kołotkę.

Podsumowując wyniki konkursu, kierownik szkolenia aplikantów adw. Józef Bołoz podkreślił, że niezależnie od przyznanej klasyfikacji wszystkie wystąpienia nacechowane były dużym wkładem pracy osobistej, starannością oraz poprawną polszczyzną.

adw. Jerzy Korsak

I z b a l u b e l s k a

Korzystając ze swego pobytu w Lublinie prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko i kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury adw. Witold Bayer spotkali się w dniu 12 lutego 1977 r. z 18-osobową grupą aplikantów Lubelskiej Izby Adwokackiej. Celem spotkania było zapoznanie zebranych z aktualnymi tendencjami do zmian, jakie są przewidziane w profilu szkolenia aplikantów adwokackich.

Prezes NRA wskazał na potrzebę wprowadzenia do programu szkolenia dodatkowych przedmiotów, a mianowicie prawa gospodarczego, retoryki i historii adwokatury, oraz wykazania się przez aplikantów znajomością co najmniej jednego języka obcego. Zmianie powinna również ulec metodyka szkolenia, a to przez przesunięcia akcentu z wykładów na seminaryjną metodę zajęć. Ważnym aspektem procesu szkolenia jest rozbudowanie różnych form samokształcenia, przyswajanie sobie umiejętności prawniczego myślenia oraz przeprowadzanie praktycznych sprawdzianów i dokonywanie ocen sporządzanych przez aplikantów pism procesowych i poziomu wystąpień są-

dowych. Te ostatnie zagadnienia będą zresztą wchodziły w skład egzaminu adwokackiego. Pomocą w procesie przygotowania nowych kadr dla adwokatury będzie projektowane przez Komisję Szkolenia Zawodowego przy NRA centralne szkolenie unifikujące w Grzegorzewicach, które obejmie te działy czy dziedziny, w których występują trudności w szkoleniu izbowym, jak np. w zakresie retoryki.

Z kolei adw. Witold Bayer zwrócił uwagę na znajomość historii adwokatury, aktualnego orzecznictwa Sądu Najwyższego i literatury prawniczej (w tym także z pokrewnych dziedzin: socjologii i psychologii) oraz na konieczność stałego pogłębiania ogólnego rozwoju kulturalnego aplikantów. Adw. W. Bayer przekazał lubelskim aplikantom adwokackim kasety magnetofonowe z nagraniami przemówień i wystąpień sądowych, które będą pomocne w dalszym toku szkolenia.

Obaj goście odpowiedzieli w czasie spotkania na liczne pytania dotyczące szkolenia i spraw bytowych aplikantów.

adw. Ferdynand Rymarz